

Når jeg nu i dag på Det Konservative Folkepartis vegne kan give tilslutning til lovforslaget, skyldes det især to forhold. Det ene er, at de befrugtede æg, der potentielt kan bruges til at udtage stamcellerne fra, er æg, der ellers ville blive kasseret – selv om jeg ikke bryder mig om udtrykket, men de er ikke tænkt at skulle bruges til noget. Det andet forhold er, at det allerede efter den nugældende lov er tilladt at forske på disse embryonale stamceller, men det er en forskning med andre formål end det, vi nu taler om.

Kl. 15.55

Disse to formål får mig altså til at sige ja til, at der også kan forskes med det formål at opnå ny viden, som vil kunne forbedre mulighederne for behandling af sygdomme hos mennesker. De muligheder, der måske er for at behandle sygdomme som f.eks. diabetes 1 og Alzheimers sygdom, skal udnyttes. I Det Konservative Folkeparti mener vi, at danske forskere skal have mulighed for i Danmark at være med til denne spændende og perspektivrige forskning.

Noget andet er så, at vi naturligvis må stille nogle meget strenge krav til den forskning, men det ligger jo også i loven, som den er nu, og i bemærkningerne til forslaget. De handler bl.a. om det informerede samtykke, og de handler om godkendelserne fra de videnskabetiske komiteer.

For en sikkerheds skyld vil jeg tilføje, at det at befrugte et æg alene med henblik på at skabe mulighed for at udtage stamceller går vi naturligvis stærkt imod. Men det tror jeg nok at der er bred enighed om alle steder.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Else Theill Sørensen er meget optaget af, at de befrugtede æg ellers ville blive kasseret osv., men der er det, at mit spørgsmål rækker lidt længere.

Der står i lovforslaget, at vi har forskernes klare tilkendegivelse af, at overskydende æg fra fertilitetsbehandling er tilstrækkeligt til at dække forskningens behov. Men når vi læser netop det baggrundsmateriale, som fru Else Theill Sørensen også siger vi har masser af, kunne vi jo allerede ved høringen i januar se, at seniorforsker Claus Yding Andersen gør opmærksom på, at det er urealistisk, at forskningen vil nøjes med de overskydende befrugtede æg. Senere har Claus Yding Andersen også flere gange sagt, at

han mener, at man kunne tage stamceller ud af de befrugtede æg, som så senere bliver opsat i kvindens livmoder.

Hvilke holdninger har fru Else Theill Sørensen, når det når derud på glidebanen?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Tove Videbæk om al den snak om glidebaner, at det rent faktisk er fru Tove Videbæk, der ustandselig bringer os ud på den glidebane. Det er ikke en, vi andre kunne drømme om at træde ud på. Derfor er det heller ikke særlig passende, at vi alle sammen skal stå og forklare, hvordan vi kan undgå noget, som fru Tove Videbæk mener er et eller andet skrækscenarie, der kan opstå.

Med hensyn til forskningens behov: Det kan da godt være, at der opstår et større behov, men det, vi giver lov til, er altså at forske i de tiloversblevne æg. Jeg tror egentlig, at vi er inde på lidt af det samme dilemma, hvis vi taler om almindelig organtransplantation. Her ville vi vel strengt taget alle sammen ønske os, at der aldrig blev slået mennesker ihjel i trafikken, som dermed blev potentielle organdonorer, men vi vil da alligevel gerne have, når en ulykke nu er sket, at der så er mulighed for at transplantere et organ. Her kan behovet heller ikke dækkes, men det, der er til rådighed, vil vi gerne være med til at bruge. Jeg synes, at det har lidt med hinanden at gøre.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Else Theill Sørensen: Det med æren for at tale om glidebane kan jeg desværre ikke tage på mig. Det ville jeg gerne, men det er der mange andre der har gjort.

Jeg vil da spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke synes, det har noget med glidebane at gøre, når vi starter med at tale om 6 dage gamle æg, og nu bliver det så til 14 dage gamle æg; vi taler om alvorlige sygdomme, og så bliver det til hvilken som helst sygdom; vi taler om, at det videnskabetiske system skal sikre det etiske, og så bliver det bare til nogle cellelinjer og laboratoriekultur, og så taler man om i slutningen, at det kan ende med kernetransplantation eller terapeutisk kloning.

Kan fru Else Theill Sørensen overhovedet ikke se nogen glidebane i det her? Er det kun mig, der ser skrækscenarier alle vegne? Hvad mener fru Else Theill Sørensen i øvrigt om, at re-